

Grupp 5

FCI-nummer 289

Originalstandard 2000-10-25

FCI-Standard 2000-11-29; engelska

SKKs Standardkommitté 2001-12-06

ISLÄNSK FÅRHUND

(Íslenskur fjárhundur)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundarættarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
ISLÄNSK FÅRHUND

Ursprungsland/ hemland:	Island
Användningsområde:	Vallhund
FCI-Klassifikation:	Grupp 5, sektion 3
Bakgrund/ändamål:	<p>Isländsk fårhund är den enda hundras som har Island som sitt ursprungsområde. Den kom till Island med de första nybyggarna som var vikingar (åren 874-930). Den isländska fårhunden och dess sätt att arbeta har anpassats efter terräng och lantbruksmetoder. Rasen blev en viktig hjälp för islänningarna i deras hårda kamp för att överleva under århundradena och den har varit oundgänglig i arbetet med att valla gårdarnas djur. Den isländska fårhundens popularitet har ökat de senaste decennierna och trots att rasen fortfarande inte är stor numerärt, anses den inte längre hotad av utrotning.</p>
Helhetsintryck:	<p>Isländsk fårhund är en nordisk vallande spets. Den skall vara något under medelstorlek och ha upprättstående öron och ringlad svans. Kroppen skall vara rektangulär; mätt från bröstbenet till sittbensknölna skall kroppslängden vara större än mankhöjden. Bröstdjupet skall motsvara frambenens längd. Uttrycket skall vara vänligt, intelligent och glatt. Det rastypiska temperamentet är självsäkert och livligt. Två härlagstyper förekommer: korthårig och långhårig. Båda varianterna skall ha tjock päls som skall vara extremt vädertålig. Könsprägelns skall vara tydlig.</p>
Uppförande/karaktär:	<p>Isländsk fårhund skall vara en härdig och smidig vallhund, den driver med skall. Den är en synnerligen användbar vallhund för att flytta djurflockar mellan beten i bergen och för att finna enstaka djur som skilts från flocken. Det ligger i den isländska fårhundens natur att vara mycket alert och den välkomnar entusiastiskt besökare utan att visa aggressivitet. Rasen är gladlynt, vänlig, nyfiken, lekfull och orädd. Jaktinstinkten är svag.</p>
Huvud:	<p>Huvudet skall vara kraftigt med stram hud. Skallen skall vara något längre än nospartiet. Sett ovanifrån och från sidan skall huvudet vara trekantigt.</p>

Skallparti	Hjässan skall vara något välvd.
Stop	Stopet skall vara tydligt markerat, men varken för högt eller för brant.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart. Hos leverbruna hundar skall den vara mörkt leverbrun, vilket också kan förekomma hos vissa crèmefärgade hundar.
Nosparti	Nospartiet skall vara välutvecklat. Det skall vara något kortare än skallen. Sett ovanifrån och från sidan skall nospartiet avsmalna mot nostryffeln och bilda en trubbig triangel. Nosryggen skall vara rak.
Läppar	Läpparna skall vara strama. Läppkanterna skall vara svarta. Hos leverbruna hundar skall de vara mörkt leverbrun, vilket också kan förekomma hos vissa crèmefärgade hundar.
Käkar/Tänder	Komplett saxbett.
Kinder	Kinderna skall vara flata.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och mandelformade, färgen skall vara mörkt brun med svarta ögonkanter. Hos leverbruna och crèmefärgade hundar får ögonfärgen vara något ljusare. Hos leverbruna hundar skall ögonränderna vara mörkt leverbruna, vilket också kan förekomma hos vissa crèmefärgade hundar.
Öron	Öronen skall vara upprättstående och medelstora. De skall vara trekantiga med fasta kanter och svagt rundade toppar. Öronen skall vara mycket rörliga, reagera känsligt på ljud och avspegla hundens sinnestämning.
Hals:	Halsen skall vara medellång, muskulös med något välvd nacke och högtburet huvud. Halsskinnet skall vara stramt.
Kropp:	Kroppen skall vara rektangulär och starkt byggd. Längden skall vara i korrekt proportion till höjden och i harmoni med helhetsintrycket.
Rygg	Ryggen skall vara plan, muskulös och stark.
Ländparti	Ländpartiet skall vara brett och muskulöst.
Kors	Korset skall vara brett, muskulöst, tämligen kort och svagt slutande.

Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara lång, djup och väl välvd.
Underlinje	Buklinjen skall endast vara svagt uppdragen.
Svens	Svensen skall vara högt ansatt och ringlad över ryggen så att den berör ryggen.
Extremiteter:	
Framställ:	Sedda framifrån skall frambenen vara raka, parallella och starka. Framstället skall ha normala vinklar.
Skulderblad	Skuldrorna skall vara sluttande och muskulösa.
Framtassar	Framtassarna skall till formen vara något ovala med slutna, väl välvda tår och välutvecklade trampdynor. Dubbelsporrar är tillåtet.
Bakställ:	Sedda bakifrån skall bakbenen vara raka, parallella och starka. Bakstället skall ha normala vinklar.
Lår	Låren skall vara breda och välmusklade.
Baktassar	Baktassarna som framtassarna. Välutvecklade dubbla sporrar är önskvärt.
Rörelser:	Rörelserna skall vara smidiga, uthålliga och ha god drivkraft och de skall utan ansträngning täcka mycket mark.
Päls:	
Pälsstruktur	<p>Pälsen skall vara dubbel, tjock och extremt vädertålig</p> <p>Den korta pälsvarianten skall ha medellångt täckhår med tämligen grov struktur och tjock, mjuk underull. Pälsen skall vara längre på halsen, bröstet och baksidan av låren. Svensen skall vara buskigt behårad.</p> <p>Den långhåriga pälsvarianten skall ha längre täckhår än ovan nämnda. Täckhåret skall vara tämligen grovt och underullen skall vara tjock och mjuk. Pälsen skall vara längre bakom öronen, på halsen, bröstet, baksidan av låren och baksidan av frambenen. Svensen skall vara mycket buskigt behårad.</p> <p>Båda pälsvarianterna skall ha kortare päls i ansiktet, på skallen, öronen och framsidan av benen. Päslängden på svansen skall stå i proportion till respektive pälsvariant.</p>

<p>Färg</p>	<p>Många färger är tillåtna men en färg skall alltid dominera. Vanligast förekommande färger är: alla nyanser av gulrött, från crème till mörkt rött, leverbrunt, grått och svart. Vitt skall förekomma hos enfärgade. De vanligaste vita tecknen, vilka ofta är asymmetriska, förekommer som blås, eller del av blås, halsring, på bröstet, som sockor av varierande längd samt på svanstippen. Ljusare nyanser förekommer ofta på kroppens undersida, från strupe till svanspets.</p> <p>Hos gulröda och grå hundar förekommer ofta svart mask, svarta hårspetsar och ibland även svarta hårstrån. Trefärgade hundar skall ha svart päls med vita markeringar som ovan samt traditionella tan-tecken på kinderna, över ögonen och på benen i någon nyans av gulrött.</p> <p>Vitt med fläckar i någon av ovan nämnda färger är tillåtet. Vitt skall inte vara helt dominerande.</p>
<p>Storlek/vikt:</p> <p>Mankhöjd</p>	<p>Idealhöjd för hanhundar är 46 cm, för tikar 42 cm.</p>
<p>Fel:</p>	<p>Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Solid svart mantel eller sadel på någon nyans av gulrött.
<p>Allvarliga fel:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Avsaknad av sporrar på bakbenen. • Gula ögon. • Runda, utstående ögon.
<p>Nota bene:</p>	<p>Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.</p>
<p>Testiklar:</p>	<p>Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.</p>

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION